

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 59

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 ianuarie 2012

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.261 din 27 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2001 privind repartizarea profitului Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A.	2–3
Decizia nr. 1.391 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 970, art. 1073, art. 1075, art. 1429 și art. 1430 din Codul civil	3–4
Decizia nr. 1.392 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare	5–6
Decizia nr. 1.394 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 ¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă	6–7
Decizia nr. 1.398 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	8–9
Decizia nr. 1.400 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	9–11
Decizia nr. 1.479 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	11–14
Decizia nr. 1.502 din 15 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.261

din 27 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2001 privind repartizarea profitului Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A.

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2001 privind repartizarea profitului Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A., excepție ridicată de Sindicatul Național Loteria Română în Dosarul nr. 4.499/117/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.647D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.499/117/2008, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2001 privind repartizarea profitului Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național Loteria Română într-o cauză având ca obiect o cerere pentru soluționarea unui conflict de muncă.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, în esență, autorul acesteia susține că nu există o motivare obiectivă și rezonabilă pentru excluderea unei categorii de salariați de la posibilitatea de a participa la repartizarea profitului companiei în care își desfășoară activitatea.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu își exprimă opinia cu privire la excepția invocată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 9.838 din 29 septembrie 2010, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 14.137 din 29 septembrie 2010, și apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale. În realitate, autorul excepției este nemulțumit de faptul că în actuala reglementare salariații Companiei Naționale „Loteria Română” sunt excluși de la posibilitatea de a participa la repartizarea profitului companiei în care își desfășoară activitatea. Or, asemenea aspecte vizează modificarea și completarea textului dedus controlului de constituționalitate, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2001 privind repartizarea profitului Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 29 decembrie 2001, prevederi care au următorul cuprins: „(1) Pentru finanțarea unor obiective de interes public național, prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare, începând cu exercițiul financiar al anului 2004, la Compania Națională «Loteria Română» — S.A. profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit se repartizează pe următoarele destinații:

- rezerve legale;
- alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege;
- acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți;
- alte repartizări prevăzute de lege;
- profitul net anual aferent activității de pronosticuri sportive se varsă la Agenția Națională pentru Sport pentru finanțarea activității sportive, inclusiv Comitetului Olimpic Român și Federației Române de Fotbal;
- minimum 60%, pentru finanțarea construcției de locuințe pentru tineret și săli de sport și a următoarelor construcții: Arena

Sportivă Polivalentă și Sala Națională Sportivă Polivalentă, sume care se varsă la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;
g) profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la lit. a)—f) se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare.

(2) Profitul se repartizează pentru destinațiile și în cuantumurile prevăzute la alin. (1) lit. f) și g) după deducerea sumelor aferente destinațiilor prevăzute la lit. a)—e) ale aceluiași alineat.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2001 referitoare la destinația profitului contabil pentru finanțarea unor obiective de interes public național constituie o derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la

regiile autonome, care stabilesc și participarea salariaților la profit. Derogarea prevăzută de dispozițiile criticate este justificată de orientarea sumelor din profitul net al Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A. către finanțarea unor obiective de interes național. Mai mult, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit.

Pe de altă parte, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de faptul că în actuala reglementare salariații Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A. sunt excluși de la posibilitatea de a participa la repartizarea profitului companiei în care își desfășoară activitatea. Asemenea aspecte vizează modificarea și completarea textului dedus controlului de constituționalitate, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2001 privind repartizarea profitului Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A., excepție ridicată de Sindicatul Național Loteria Română în Dosarul nr. 4.499/117/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.391

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 970, art. 1073, art. 1075, art. 1429 și art. 1430 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 970, art. 1073, art. 1075, art. 1429 și art. 1430 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autoned” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 09423/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.348D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât se invocă probleme de interpretare și aplicare a legii.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Carmen-Cătălina Gliga.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 09423/99/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 970, art. 1073, art. 1075, art. 1429 și art. 1430 din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autoned” — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reziliere a unui contract.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât creează premisele unei exercitări abuzive a dreptului de a acționa în justiție, lăsând loc unor interpretări arbitrare, iar aplicarea lor este greșită. De asemenea, arată că este încălcat dreptul constituțional referitor la libertatea economică, deoarece valoarea chiriei solicitate în cauză de către societatea reclamantă nu este în concordanță cu prevederile unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Curtea de Apel Iași — Secția comercială opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 970, art. 1073, art. 1075, art. 1429 și art. 1430 din Codul civil, care reglementează obligația executării cu bună-credință a convențiilor, dreptul la dezdăunare în cazul neîndeplinirii exacte a obligației, precum și contractul de locațiune.

Curtea constată că, ulterior sesizării sale, la data de 1 octombrie 2011, a intrat în vigoare Legea nr. 287/2009 privind

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 970, art. 1073, art. 1075, art. 1429 și art. 1430 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autoned” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 09423/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011. De asemenea, cu aceeași dată, se abrogă Codul Civil din 1864 (cu excepția dispozițiilor art. 1169—1206), potrivit art. 230 lit. a) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011.

Însă, având în vedere prevederile art. 3 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, potrivit căreia „Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a Codului civil nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor” coroborate cu art. 4 și 5 din legea menționată, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 970, art. 1073, art. 1075, art. 1429 și art. 1430 din Codul civil în vigoare la data încheierii de sesizare, respectiv Codul civil din 1864, care și-au produs efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, potrivit principiului *tempus regit actum*.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 referitor la libertatea economică și art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată de autoarea acesteia, Curtea reține că aspectele invocate vizează probleme de interpretare și aplicare a reglementărilor criticate la litigiul concret dedus judecării.

Astfel, Curtea observă că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”.

Într-o atare situație, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că problemele de interpretare și aplicare a legii nu intră în atribuțiile sale, fiind atributul instanțelor judecătorești.

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.392

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Atlas Tour” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 4.411/288/2010 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.354D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 7.092 din 29 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.411/288/2010, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Atlas Tour” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 a fost adoptată, în forma inițială, pentru protecția furnizorilor interni de energie, gaze naturale și agent termic, care erau cu capital integral de stat și a instituit obligația pentru agenții economici de a efectua operațiuni de încasare și plăți numai prin instrumente de plată, fără numerar. În urma modificării aduse acestei ordonanțe, s-au impus agenților economici mai multe restricții privind modul de efectuare a plăților, stabilindu-se, în același timp, și o ordine de prioritate a plăților, ceea ce contravine art. 44, 53 și 135 din Constituția României.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 31 ianuarie 1996, modificate prin articolul unic pct. 13 din Legea nr. 507 din 17 noiembrie 2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.080 din 19 noiembrie 2004.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins: „*Nerespectarea prevederilor art. 5 alin. 2 lit. c), alin. 4 și ale art. 6 alin. 1, după caz, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 privind economia. De asemenea, este invocat și art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate că în urma modificărilor aduse Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 s-au impus agenților economici mai multe restricții privind modul de efectuare a plăților, stabilindu-se, în același timp, și o ordine de prioritate a plăților, Curtea observă că modificarea adusă prevederilor criticate în cauza de față constă, în principal, în schimbarea cuantumului amenzii.

Curtea constată că asupra prevederilor criticate Curtea s-a mai pronunțat, raportat la dispozițiile constituționale similare, spre exemplu prin Decizia nr. 127 din 16 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 17 iunie 2002, respingând excepția de neconstituționalitate.

Cu acel prilej, Curtea a observat că Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 prevede posibilitatea efectuării plăților în numerar între persoane juridice în limita unui anumit plafon și sancțiunea amenzii contravenționale în cazul depășirii acestui plafon.

Dispozițiile criticate sunt justificate de interese de ordin general, pentru întărirea disciplinei financiar-valutare și evitarea evaziunii fiscale. În acest sens, statul are obligația să acționeze pentru apărarea intereselor generale ale societății, iar agenții economici trebuie să se integreze cadrului constituțional, în concordanță cu interesul public la care statul este obligat să vegheze.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele reținute în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Atlas Tour” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 4.411/288/2010 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.394

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de comuna Cogealac, prin primar, în Dosarul nr. 25.813/212/2008 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.464D/2010.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Societatea Comercială „Tomis Team” — S.R.L. din Constanța, avocatul Răzvan Rugină, cu delegație depusă la dosar, constatându-se lipsa autorilor excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, precum și motivele arătate în notele scrise depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 25.813/212/2008, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de comuna Cogealac, prin primar, cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile pronunțate de Judecătoria Constanța într-o cauză având ca obiect o ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 582 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât stabilesc dreptul de a ataca cu recurs o hotărâre judecătorească dată pe calea ordonanței președințiale, ceea ce vatămă dreptul la un proces echitabil prin apariția unei incertitudini nepermise cu privire la raporturile dintre părți pe perioada derulării litigiului. Caracterul neconstituțional al acestor prevederi este amplificat de împrejurarea că, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă, acest recurs nu mai este limitat la critici de nelegalitate sau erori de drept, ci permite o reapreciere devolutivă a hotărârii instanței de fond.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 304¹: „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.*”;

— Art. 582: „*Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*”

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra prevederilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, în raport cu prevederi constituționale similare și răspunzând unor critici asemănătoare, și a statuat că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 96 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 6 aprilie 2011, sau Decizia nr. 1.362 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de comuna Cogealac, prin primar, în Dosarul nr. 25.813/212/2008 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 21 decembrie 2010.

Curtea a reținut că justificarea acestei reglementări derogatorii de la regula generală a caracterului nedevolutiv al recursului ține de deosebirile esențiale existente între cele două situații avute în vedere de legiuitor. Astfel, în situația în care s-a putut exercita calea de atac a apelului, cauza a fost, integral și sub toate aspectele legalității și temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, examinată de o instanță de control judiciar, la un grad de jurisdicție superior, iar recursul va putea fi exercitat pentru motive concret și limitativ determinate, care vizează legalitatea deciziei pronunțate în apel. În situația în care părților nu le este deschisă calea de atac a apelului, apare firesc ca instanța să poată cerceta sub toate aspectele cauza dedusă judecării.

Această posibilitate, coroborată cu principiul rolului activ al judecătorului, conform căruia instanța are îndatorirea să stăruie prin toate mijloacele legale pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale, este menită să asigure părților o judecată echitabilă și să conducă instanța la cercetarea și aprecierea tuturor aspectelor relevante pentru pronunțarea unei soluții.

În ceea ce privește dispozițiile art. 582 din Codul de procedură civilă, Curtea, prin Decizia nr. 396 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 8 decembrie 2004, și prin Decizia nr. 305 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 3 mai 2006, respingând excepția de neconstituționalitate, a statuat că reglementările criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.398

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Carmen Alina Girigan, Roxana Delia Vasilescu, Roxana Mosor și Andreea Mihaela Marica în Dosarul nr. 37.624/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.724D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 37.624/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției**, excepție ridicată de Carmen Alina Girigan, Roxana Delia Vasilescu, Roxana Mosor și Andreea Mihaela Marica, într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, deoarece valoarea de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzută în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 este diferită de cele prevăzute de lege pentru funcțiile de demnitate publică alese sau numite, din cadrul autorităților legislative și executivă.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și

Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, care este intitulată *Indemnizațiile judecătorilor, procurorilor și ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor potrivit Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care reglementează coeficienții de multiplicare și valoarea sectorială de referință în privința personalului din justiție.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Prevederile legale criticate au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 7 din partea III, cap. VI din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Soluția legislativă criticată nu a fost preluată de noua reglementare legală, astfel încât potrivit anexei nr. VI/1 — *Coeficienții de ierarhizare pentru judecători, procurori, magistrați-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor*, coeficienții de multiplicare și valoarea sectorială de referință în privința personalului din justiție au fost înlocuite cu coeficienți de ierarhizare, care au un alt quantum (705 RON) decât valoarea sectorială de referință (292 RON).

Totodată, Curtea reține că prin Decizia nr. 1.114 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 26 octombrie 2010, a constatat că pentru anul 2010, în domeniul justiției, indemnizațiile de încadrare se calculează în funcție de indemnizația aflată în plată la 31 decembrie 2009, precum și în funcție de coeficienții de multiplicare și valoarea sectorială de referință reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, și nu în funcție de anexa nr. VI/1 din Legea-cadru nr. 330/2009. Această situație nu poate însă duce la angajarea competenței Curții Constituționale în a controla constituționalitatea unei ordonanțe de urgență abrogată expres și care, în momentul de față,

ultraactivează, deci doar produce efecte pe viitor în virtutea Legii-cadru nr. 330/2009. Astfel, textul criticat produce încă efecte juridice, întrucât constituie baza de calcul pe care s-au stabilit drepturile salariale prevăzute de Legea-cadru nr. 330/2009, precum și scăderea și creșterea cu 25%, respectiv cu 15%, stabilite de Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010.

Curtea, având în vedere Decizia nr. 1.114 din 23 septembrie 2010, prin care a observat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 produc efecte ca urmare a ultraactivității deși au fost abrogate, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a constatat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, constată că este competentă să exercite controlul de constituționalitate cu privire la dispozițiile anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Carmen Alina Girigan, Roxana Delia Vasilescu, Roxana Mosor și Andreea Mihaela Marica în Dosarul nr. 37.624/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.400

din 20 octombrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 571/2003
privind Codul fiscal**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Ionița Cochințu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mircea Iurascu în Dosarul nr. 41.970/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.084D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 41.970/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Mircea Iurascu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, pe de o parte, că prevederile art. 42 din Codul fiscal sunt neconstituționale, deoarece din cadrul veniturilor neimpozabile este omisă pensia de asigurări sociale de care beneficiază veteranii de război, iar, pe de altă parte, arată că aceștia sunt, de altfel, scutiți de plata „impozitelor și taxelor pe venit” prin anumite acte normative, cum ar fi Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale arată că prevederile art. 42 din Codul fiscal sunt constituționale, întrucât în măsura în care alte acte normative speciale prevăd în mod expres ca anumite categorii de venituri sunt neimpozabile, scutirea se aplică în mod corespunzător.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, deoarece categoriile de venituri neimpozabile enumerate de art. 42 din Codul fiscal nu sunt prevăzute strict și limitativ.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd veniturile neimpozabile.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 142 privind structura Curții Constituționale și art. 146 lit. d) privind excepția de neconstituționalitate.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Obiectul acțiunii principale îl constituie soluționarea unei contestații formulată împotriva deciziei de pensionare, prin care se solicită, în esență, eliminarea obligației de plată a impozitului pe venit din pensia de asigurări sociale, de care beneficiază autorul excepției, veteran de război, în temeiul prevederilor legale în materie de pensii.

Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de modul de reglementare a prevederilor art. 42 din Codul fiscal, deoarece în categoriile de venituri care sunt neimpozabile nu sunt cuprinse și cele ale veteranilor de război provenite din pensia de asigurări sociale, care de altfel beneficiază de anumite scutiri prevăzute în alte acte normative.

Așadar, Curtea constată ca aspectele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, pe de o parte, se referă la o omisiune legislativă, fapt ce are ca finalitate modificarea și completarea dispozițiilor criticate, iar, pe de altă parte, țin de aplicarea și interpretarea legii.

Or, omisiunea de reglementare nu intră în atribuțiile Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate. De asemenea, și în ce privește modul de interpretare și aplicare a legii, Curtea constată, astfel cum a reținut în jurisprudența sa constantă, că acesta este atributul exclusiv al instanțelor de judecată.

Într-o atare situație, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

2. Distinct de acestea, Curtea observă că prevederile art. 42 din Codul fiscal stabilesc categoriile de venituri care sunt neimpozabile, iar potrivit lit. s) a acestui articol, veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 nu sunt impozabile.

Categoriile de venituri neimpozabile enumerate la art. 42 din Legea nr. 571/2003 nu sunt prevăzute strict și limitativ, iar, în măsura în care alte acte normative speciale prevăd în mod expres ca anumite categorii de venituri sunt neimpozabile, scutirea se aplică în mod corespunzător.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mircea Iurascu în Dosarul nr. 41.970/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.084D/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.479

din 8 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 48.759/3/CC/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 178D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 277D/2011, nr. 434D/2011, nr. 441D/2011, nr. 507D/2011, nr. 530D/2011, nr. 531D/2011, nr. 704D/2011, nr. 993D/2011 și nr. 1.070D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 5.316/116/2010 al Tribunalului Călărași — Secția civilă, în dosarele nr. 13.311/118/2010, nr. 17.202/118/2010 și nr. 13.310/118/2010 ale Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 7.591/108/2010 al

Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 36.032/3/2010 și nr. 28.343/3/2010 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și în dosarele nr. 43.171/3/CA/2011 și nr. 51.203/3/CA/2010 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 277D/2011, nr. 434D/2011, nr. 441D/2011, nr. 507D/2011, nr. 530D/2011, nr. 531D/2011, nr. 704D/2011, nr. 993D/2011 și nr. 1.070D/2011 la Dosarul nr. 178D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 3.345 din 30 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 48.759/3/CC/2010, și prin încheierile din 28 iunie 2011 și din 20 septembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 43.171/3/CA/2011 și nr. 51.203/3/CA/2010, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios**

administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.316/116/2010, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Prin încheierile din 17 martie 2011 și din 24 martie 2011, pronunțate în dosarele nr. 13.311/118/2010 și nr. 17.202/118/2010 și prin Sentința civilă nr. 52/CA din 21 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 13.310/118/2010, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Prin Încheierea din 3 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.591/108/2010, **Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Prin încheierile din 25 martie 2011, pronunțate în dosarele nr. 36.032/3/2010 și nr. 28.343/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

În toate dosarele, excepția a fost ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, în cadrul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect amenda pentru neexecutarea hotărârii judecătorești, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin instituirea unei amenzi în sarcina conducătorului autorității publice, dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece aduc atingere demnității conducătorului instituției publice respective. Astfel, arată că este de notorietate durata procedurii juridice în dreptul comun datorată supraaglomerării instanțelor de judecată. Totodată, datorită lipsei de personal coroborată cu volumul mare de muncă, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a solicitat judecata în lipsă în toate etapele de judecată ale procesului, iar hotărârile instanței de recurs nu se comunică și nu se publică. În continuare, susține că, deși, potrivit art. unic pct. 10 din Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, hotărârile judecătorești irevocabile se comunică părților, Curtea de Apel Timișoara nu a comunicat decizia de respingere a recursului, deși avea obligația redactării acestei hotărâri judecătorești în termen de 30 de zile de la pronunțare și obligația comunicării.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu există vreo neconcordanță între dispozițiile de lege criticate și art. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Astfel, reglementarea unor sancțiuni civile și penale în sarcina conducătorului autorității administrative care nu a înțeles să execute în termenul prevăzut hotărârea judecătorească prin care a fost obligată să încheie, să înlocuiască ori să modifice

actul administrativ, să elibereze o adeverință sau orice alt înscris nu este de natură a constitui o încălcare a demnității umane, o asemenea măsură legislativă având menirea să asigure, în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, realizarea întocmai a actului de justiție într-un stat care respectă preeminența dreptului, în sensul că executarea unei hotărâri judecătorești trebuie considerată ca făcând parte integrantă din proces, iar dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână fără efect în detrimentul unei părți (Hotărârea din 24 martie 2005, pronunțată în *Cauza Șandor împotriva României*, Hotărârea din 17 iunie 2004, pronunțată în *Cauza Ruianu împotriva României*.)

Pe de altă parte, nu poate fi reținută nicio formă de încălcare a demnității umane, în condițiile în care aplicarea acestor sancțiuni este condiționată de îndeplinirea procedurii judiciare de dovedire a elementelor constitutive ale unei fapte ilicite de natură civilă sau, după caz, penală, procedură care, în dreptul național, asigură persoanei în cauză toate garanțiile de acces efectiv la justiție, în deplin acord cu exigențele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În fine, instanța consideră că argumentul duratei mari a procedurilor judiciare în vederea reparării pretinsului prejudiciu de imagine încercat de persoanele fizice cu statut de demnitar prin sancționarea lor în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 nu conduce la concluzia producerii unei încălcări a demnității acestor persoane, întrucât nu orice prejudiciu adus reputației sau imaginii publice constituie și o încălcare a demnității umane, modalitatea de producere și gravitatea acestui prejudiciu reprezentând elementul de distincție. Or, în cauză, nu posibilitatea aplicării de sancțiuni prevăzute de lege și proporționale cu interesul public vizat poate prejudicia persoana sancționată, ci eventualitatea aplicării acestor sancțiuni fără îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei ilicite, care să determine regresul împotriva persoanei vinovate, ceea ce constituie însă împrejurări de fapt, ce țin de executarea în concret a normei legale, dar care nu atrage caracterul neconstituțional al acesteia.

Tribunalul Călărași — Secția civilă consideră că textul de lege criticat este constituțional, iar aplicarea amenzii prevăzută de acesta este consecința neexecutării culpabile a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Aceasta intervine în virtutea legii, iar quantumul amenzii este determinat în mod cert și neechivoc prin însăși norma criticată.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile de lege criticate dau expresie competenței constituționale a legiuitorului de a stabili modalitățile de executare a hotărârilor judecătorești, executarea fiind o parte integrantă a procesului, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nu contravin art. 20 din Constituție, cu raportare la art. 1 titlul I din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitor la protecția demnității umane.

Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 920/2009.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere transmis Curții Constituționale în Dosarul nr. 1.070D/2011, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 920/2009 și nr. 1.083/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate prin art. 1 pct. 33 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007.

În prezent, textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 24 „Obligația executării”

[...]„(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.”

Dispozițiile alin. (1) al art. 24 au următorul cuprins: „Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și dispozițiilor art. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în raport cu critici similare, prin Decizia nr. 920 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că procedura contenciosului administrativ are un caracter special, fiind derogatorie de la regulile procedural civile, și dă expresie prevederilor art. 52 din Legea fundamentală, oferind cadrul constituțional al protejării cetățenilor în fața eventualelor abuzuri ale autorităților publice.

În acest context, legiuitorul a stabilit că executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au instituit în sarcina autorităților publice anumite obligații de „a face” trebuie să fie realizată într-un anumit termen, fie cel precizat în cuprinsul hotărârii, potrivit art. 18 alin. (6) din lege, fie, în lipsa acestuia, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a acesteia.

Curtea a constatat că textul de lege ce formează obiect al excepției nu aduce atingere nici principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nici dreptului la apărare, garantat la nivel constituțional, reținând că autoritățile publice pot fi întotdeauna reprezentate, în procesele în care sunt parte, fie de către un consilier juridic, care are obligația de serviciu de a depune toate diligențele posibile pentru apărarea intereselor instituției, fie de un avocat angajat în baza unui contract de asistență juridică și reprezentare, fie chiar de un salariat al acestora, anume desemnat în baza unei procuri speciale de reprezentare în justiție. Așadar, prin intermediul unui astfel de reprezentant, autoritatea publică are posibilitatea de a-și exercita toate prerogativele dreptului la apărare. În plus, nimic nu îl împiedică pe acesta să facă demersurile necesare pentru a afla soluția pronunțată de instanță în recurs, astfel încât autoritatea publică să poată duce la îndeplinire dispozitivul hotărârii, în respectul principiilor statului de drept, cărora li se subsumează și conformarea la imperativele cuprinse în hotărârile judecătorești.

Pentru considerente similare, nu poate fi reținută nici susținerea autorului excepției potrivit căreia conducătorului autorității publice i se nesocotește dreptul la apărare întrucât nu a avut calitate procesuală în litigiul dedus judecății, interesele acestuia putând fi apărate cu succes de același reprezentant, consilier juridic sau avocat. De altfel, amenziile cominatorii stabilite la art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 reprezintă o sancțiune procedurală pecuniară aplicată de instanță în scopul asigurării executării hotărârii. Legiuitorul a considerat necesar să instituie un astfel de mijloc de constrângere pentru a conferi eficacitate înseși instituției contenciosului administrativ, a cărei finalitate ar fi iluzorie în absența unei sancțiuni pentru neexecutarea voluntară a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 20 din Constituție și la art. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Curtea reține că, astfel cum a statuat prin Decizia nr. 1.237/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, de principiu, prevederile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene sunt aplicabile în controlul de constituționalitate în măsura în care asigură, garantează și dezvoltă prevederile constituționale în materia drepturilor fundamentale, cu alte cuvinte, în măsura în care nivelul lor de protecție este cel puțin la nivelul normelor constituționale în domeniul drepturilor omului. Ținând cont că dispozițiile art. 1 din aceasta se referă la demnitatea umană, care este inviolabilă, nu se poate susține că o sancțiune procedurală pecuniară aplicată de instanță conducătorului autorității publice în scopul asigurării executării unei hotărâri judecătorești — astfel cum prevede textul de lege criticat — ar afecta demnitatea umană a conducătorului autorității publice respective.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în dosarele nr. 48.759/3/CC/2010, nr. 43.171/3/CA/2011 și nr. 51.203/3/CA/2010 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 5.316/116/2010 al Tribunalului Călărași — Secția civilă, în dosarele nr. 13.311/118/2010, nr. 17.202/118/2010 și nr. 13.310/118/2010 ale Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 7.591/108/2010 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 36.032/3/2010 și nr. 28.343/3/2010 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.502

din 15 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.C.S. Secure Investments” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.388/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.697D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Decizia comercială nr. 924 din 16 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.388/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională**

pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „B.C.S. Secure Investments” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect acțiunea în anulare a unei hotărâri a adunării generale a asociaților.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege, potrivit cărora de la data depunerii hotărârii de dizolvare la Registrul comerțului se suspendă procedura de executare silită începută împotriva societății, contravin principiului separației și echilibrului puterilor în stat, întrucât legiuitorul nu are dreptul să intervină în procesul de realizare a justiției.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, care au următorul conținut: „La data depunerii hotărârii de dizolvare la oficiul registrului comerțului se suspendă judecarea tuturor acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare îndreptate împotriva societății comerciale, termenele de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor aparținând creditorilor acesteia, precum și orice procedură de executare silită pornită împotriva ei.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) — *Statul român*, art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și art. 126 alin. (2) — *Instanțele judecătorești*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 514 din 18 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 24 ianuarie 2005.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, „potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 137/2002, această lege stabilește cadrul juridic pentru accelerarea procesului de privatizare, iar potrivit dispozițiilor art. 2, prevederile sale se aplică societăților comerciale, indiferent de actul normativ în baza căruia s-au înființat, la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar ori asociat, filialele la care sunt acționari sau asociați majoritari societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și regiilor autonome. De asemenea, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, intervine suspendarea judecării tuturor acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare îndreptate împotriva societății comerciale cu capital majoritar de stat a cărei adunare generală a acționarilor a adoptat hotărârea de dizolvare și lichidare, a termenelor de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor aparținând creditorilor acesteia, precum și a procedurii de executare silită pornite împotriva ei, de la data depunerii hotărârii de dizolvare la oficiul registrului comerțului”.

Curtea a mai reținut că „procedura prevăzută de Legea nr. 137/2002 nu exclude niciunul dintre creditorii societății comerciale de la dreptul de a participa la distribuirea sumelor rezultate din lichidare, ci numai le suspendă dreptul de a

continua executarea silită pe calea dreptului comun, suspendare care operează pentru toți creditorii. Rezultă deci că rațiunea suspendării judecării acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare, a termenelor de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor, precum și a oricărei proceduri de executare silită se regăsește în necesitatea protejării tuturor creditorilor și a respectării ordinii de preferință instituite prin dispozițiile art. 38 din Legea nr. 137/2002. Dacă nu s-ar acționa în acest mod și s-ar continua executarea silită potrivit procedurii de drept comun, ar însemna ca numai unii dintre creditorii să își poată recupera creanțele, și anume aceia care au solicitat primii executarea creanțelor, existând astfel posibilitatea de a eluda ordinea de preferință prevăzută prin lege. De altfel, Curtea reține că toți creditorii, indiferent dacă au sau nu o acțiune în pretenții, judiciară ori extrajudiciară, îndreptată împotriva societății comerciale sau au pornit procedura de executare silită împotriva ei și, indiferent dacă creanța lor a ajuns ori nu la scadență, au posibilitatea înscrierii la masa credală, precum și dreptul de a contesta existența sau întinderea creanței ori rangul acesteia în ordinea de preferință. Or, este firesc ca, atunci când o societate comercială are mai mulți creditori, să fie înscrise în tabelul sumelor ce se vor distribui creditorilor toate creanțele care au fost prezentate în termenul prevăzut de lege. De asemenea, Curtea constată că nu mai există rațiuni pentru continuarea procedurii începute pe calea dreptului comun, prin faptul că, potrivit dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 137/2002, pentru acoperirea pasivului social lichidatorul va efectua plăți în contul creanțelor creditorilor, indiferent dacă acestea sunt ajunse sau nu la scadență.”

De altfel, finalitatea urmărită de legiuitor prin crearea acestor proceduri simplificate a fost aceea de a asigura egalitatea între creditorii societății comerciale aflate în procedura dizolvării, iar efectul depunerii hotărârii de dizolvare la oficiul registrului comerțului, respectiv suspendarea judecării acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare îndreptate împotriva societății comerciale, a termenelor de prescripție a acțiunilor în realizare a creanțelor aparținând creditorilor acesteia, precum și a procedurilor de executare silită pornite împotriva societății comerciale, nu are ca scop decât instituirea unui tratament juridic egal pentru toți creditorii societății și acționarii acesteia. Așadar, toți creditorii societății comerciale debitoare sunt protejați și sunt supuși unui tratament juridic egal.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Societatea Comercială „B.C.S. Secure Investments” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.388/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

